

Informes de l'OCDE d'avaluació en l'educació

Sinergies per millorar l'aprenentatge de l'alumnat

UNA PERSPECTIVA INTERNACIONAL SOBRE AVALUACIÓ

El resum i la visió general es basen en

OCDE (2013), «Synergies for better learning: an international perspective on evaluation and assessment», *OECD Reviews of Evaluation and Assessment in Education*, OECD Publishing, París.

Podeu trobar més informació a la pàgina web del projecte:

www.oecd.org/edu/evaluationpolicy

Resum

Introducció

Els governs i els responsables de la política educativa se centren cada vegada més en l'avaluació dels estudiants, professors, directors de centres docents, escoles i sistemes educatius. L'avaluació s'utilitza com una eina per comprendre millor en quina mesura aprenen els estudiants, per proporcionar informació als pares i la societat en general sobre el rendiment educatiu i per millorar l'ensenyament, la direcció de l'escola i les pràctiques de l'escola.

Els resultats de l'avaluació esdevenen fonamentals per establir si els sistemes escolars funcionen bé i per proporcionar retroalimentació, dins l'objectiu d'ajudar els estudiants a millorar.

Aquest informe compara l'experiència de 28 països de l'OCDE, analitza les fortaleses i debilitats dels diferents enfocaments i ofereix assessorament de polítiques sobre l'ús de l'avaluació per millorar la qualitat, l'equitat i l'eficiència de l'educació. Es basa en un estudi important, l'Informe de l'OCDE sobre avaluació per a la millora dels resultats escolars.

Característiques comunes

Els factors següents impulsen l'ús més elevat de l'avaluació:

- Una demanda més gran d'eficàcia, equitat i qualitat en l'educació per afrontar els reptes econòmics i socials.
- La tendència en l'educació cap a una autonomia de l'escola més gran, la qual cosa impulsa la necessitat de supervisar com funcionen les escoles.
- Millores en les tecnologies de la informació, que permeten el desenvolupament de l'avaluació dels alumnes, tant a gran escala com de manera individualitzada, i faciliten l'intercanvi i la gestió de dades.
- Més confiança en els resultats de l'avaluació per a la presa de decisions basada en proves.

L'estat actual de l'avaluació i el seu ús varien molt entre països de l'OCDE, però hi ha característiques comunes:

L'avaluació s'amplia i esdevé cada vegada més diversa

La majoria dels països de l'OCDE ara veuen que l'avaluació juga un paper estratègic i central i n'estan ampliant l'ús. També hi apliquen un enfocament més ampli: anteriorment l'avaluació se centrava principalment en l'avaluació dels alumnes, però ara l'enfocament és més ampli i inclou un ús més elevat de l'avaluació externa de l'escola, l'avaluació dels professors i directors de centres escolars, i un ús més elevat de les dades de rendiment.

Augment de la importància dels indicadors

Els sistemes educatius fan més èmfasi en el mesurament dels resultats dels estudiants, la qual cosa permet fer comparacions d'acompliment entre escoles i regions i també al llarg del temps. La majoria dels països tenen bases de dades nacionals sobre educació i publiquen estadístiques i indicadors. El benchmarking internacional cada vegada és més habitual i ofereix arguments per als debats nacionals d'educació.

Els resultats s'utilitzen per a fins diversos

Els resultats s'utilitzen per identificar els punts en què les escoles funcionen bé i els punts en què necessiten millorar. També s'utilitzen per fer-ne responsables els encarregats d'elaborar polítiques, els directors d'escoles i els mestres. Per exemple, molts països publiquen taules nacionals de resultats escolars perquè les utilitzin els pares, els funcionaris i els mitjans de comunicació, entre d'altres.

Augment de la confiança en els estàndards educatius

Molts països estableixen estàndards educatius d'allò que els estudiants haurien de saber i d'allò que haurien de ser capaços de fer en les diferents etapes del procés d'aprenentatge. Això ha afavorit que es facin seguiments per determinar si els estudiants compleixen aquests estàndards.

Reptes i orientacions

Els països tenen diferents tradicions d'avaluació i utilitzen enfocaments diferents. No obstant això, hi ha algunes prioritats polítiques clares:

Adopció d'un enfocament holístic

Per assolir un potencial complet, els diversos components de l'avaluació han de formar un tot coherent. Això pot generar sinergies entre components, evitar la duplicació i prevenir la inconsistència d'objectius.

Alinear l'avaluació amb els objectius educatius

L'avaluació hauria d'estar al servei dels propòsits educatius i els objectius d'aprenentatge dels estudiants i hauria de promoure'ls. Aquesta idea inclou aspectes com ara l'alineació amb els principis incorporats en els objectius educatius, el disseny d'avaluacions adequades i assegurar que els agents de l'escola tinguin un coneixement clar dels objectius educatius.

Centrar-se en la millora de les pràctiques a l'aula

L'objectiu de l'avaluació és millorar la pràctica a l'aula i l'aprenentatge dels estudiants. Si es tingués en compte aquesta idea, tots els tipus d'avaluació haurien de tenir un valor educatiu i haurien de tenir beneficis pràctics per als que hi participen, especialment estudiants i professors.

Evitar distorsions

A causa del seu paper en la rendició de comptes, els sistemes d'avaluació poden distorsionar la manera com s'ensenya els estudiants i allò que se'ls ensenya. Per exemple, si els professors són jutjats en gran part pels resultats de les proves

estandarditzades dels alumnes, poden «ensenyar per a la prova», centrant-se únicament en les habilitats que es posen a prova i posant menys atenció en el desenvolupament més ampli dels estudiants i en les seves necessitats educatives. És important reduir al mínim aquests efectes secundaris no desitjats, per exemple, utilitzant una gamma més àmplia de mètodes per avaluar l'acompliment d'escoles i professors.

Els estudiants com a protagonistes

Com que l'objectiu fonamental de l'avaluació és millorar l'aprenentatge dels estudiants, els estudiants haurien de ser-ne els protagonistes. Haurien d'estar totalment compromesos amb el seu aprenentatge i facultats per avaluar el seu propi progrés (la qual cosa que també és una habilitat clau per a l'aprenentatge permanent). Això també és important per fer un seguiment de resultats d'aprenentatge més amplis, incloent-hi el desenvolupament del pensament crític, les competències socials, el compromís amb l'aprenentatge i el benestar general. Aquests no són fàcils de mesurar i passa el mateix amb l'àmplia gamma de factors que determinen els resultats d'aprenentatge dels estudiants. Per tant, la mesura del rendiment hauria de ser àmplia, no limitada, i s'hauria de fer a partir de dades quantitatives i qualitatives i d'una anàlisi d'alta qualitat.

Desenvolupar capacitats en tots els àmbits

La creació d'una avaluació efectiva requereix el desenvolupament de capacitats en tots els àmbits del sistema educatiu. Per exemple, els professors poden necessitar formació en l'ús de l'avaluació, els funcionaris escolars poden necessitar millorar les seves habilitats en la gestió de dades i els directors —que sovint se centren principalment en tasques administratives— poden necessitar el reforçament les seves habilitats de lideratge pedagògic. A més, pot ser necessari un esforç centralitzat per desenvolupar una base de coneixements, eines i directrius per contribuir a l'avaluació i les activitats d'avaluació.

Gestionar les necessitats locals

És necessari que els marcs d'avaluació trobin l'equilibri entre l'aplicació sistemàtica dels objectius centrals de l'educació i l'adaptació a les necessitats particulars de les regions, els districtes i les escoles. Això pot implicar l'establiment de paràmetres nacionals, però alhora permetre enfocaments flexibles d'aquests paràmetres per satisfer les necessitats locals.

Dissenyar amb èxit, crear consens

Perquè tinguin èxit, els marcs d'avaluació s'hauran de basar en una diagnosi de polítiques basada en dades concretes i bones pràctiques, la qual cosa pot requerir l'ús de programes pilot i experimentació. Perquè s'apliquin amb èxit, s'haurà de fer un gran esforç per aconseguir un consens entre totes les parts interessades, que són les més propenses a acceptar el canvi si n'entenen la seva utilitat lògica i potencial.

Visió general

La importància creixent de l'avaluació

Generalment es reconeix que els acords sobre avaluació són essencials tant per la millora com per la rendició de comptes dels sistemes educatius. Aquest fet queda reflectit en la importància creixent que prenen els acords en els programes d'educació dels diferents països. Mentre els països s'esforcen per transformar els sistemes educatius per proporcionar a tots els joves els coneixements i les habilitats necessaris per funcionar en una societat que canvia ràpidament, es pot observar que la majoria de països de l'OCDE tendeix a crear polítiques comunes ja sigui d'una manera o d'una altra, les quals inclouen els principis de descentralització, autonomia escolar, augment de la rendició de comptes i increment de la capacitat de gestió del coneixement. La descentralització i l'autonomia dels centres docents creen una necessitat més gran d'avaluació dels centres, els directors de centres docents i el personal docent i alhora la capacitat més gran de les TIC permet el desenvolupament i l'anàlisi de les qualificacions dels estudiants a gran escala, així com enfocaments individualitzats d'avaluació. Els resultats de l'avaluació esdevenen crucials per saber si el sistema escolar té un bon rendiment i per proporcionar informació per al seu desenvolupament en el futur. L'avaluació és fonamental en la definició d'estratègies per millorar les pràctiques en els sistemes escolars amb l'objectiu final de millorar els resultats dels estudiants. Aquests desenvolupaments tenen una forta influència en la manera com els responsables polítics supervisen el sistema, els centres docents, els directors dels centres docents, el personal docent i el rendiment dels estudiants.

Cada vegada més països utilitzen diversos enfocaments per a l'avaluació dels estudiants, els professors, els directors de centres docents, les escoles i els sistemes educatius. Aquests s'utilitzen com a eines per comprendre més bé com aprenen els estudiants, per proporcionar informació als pares i la societat en general sobre el rendiment educatiu i per millorar l'ensenyament, la direcció de l'escola i les pràctiques de l'escola. Es dona molta importància als fets de preparar millor els professors i animar-los perquè s'autoavaluïn i avaluïn els estudiants, de proporcionar motivació i mitjans perquè els centres docents s'autoavaluïn, de fomentar el «valor afegit» en l'avaluació, de dur a terme més proves regulars estandarditzades dels estudiants i de fer un seguiment nacional de tot el sistema. No obstant això, els països sovint tenen dificultats per aplicar els procediments d'avaluació. Aquestes poden sorgir com a conseqüència de la reduïda creació de polítiques, la manca d'anàlisi de les conseqüències no desitjades, l'escassa capacitat dels agents educatius de posar en pràctica els procediments, la manca d'una cultura de l'avaluació o l'ús deficient dels resultats de l'avaluació.

Aquest informe tracta de les polítiques d'avaluació dels sistemes educatius que poden ajudar els països a assolir els objectius educatius i els objectius d'aprenentatge dels estudiants. Es basa en un estudi important, l'Informe de l'OCDE sobre avaluació per a la millora dels resultats de l'alumnat (*OECD Review on Evaluation and Assessment Frameworks for Improving School Outcomes*).

Principals tendències en avaluació

Encara que no tots els països estan en la mateixa situació, han sorgit una sèrie

de tendències en matèria d'avaluació.

Creixement de l'avaluació educativa en els sistemes educatius

És evident que la política educativa atorga cada vegada més un paper estratègic a l'avaluació com a eina indispensable per a la millora, la rendició de comptes, la planificació educativa i el desenvolupament de polítiques. En les dues últimes dècades, la majoria dels països han introduït una àmplia gamma de mesures destinades a millorar l'avaluació en tots els àmbits, des de l'alumnat al mateix sistema educatiu. L'expansió de l'avaluació educativa es deu al fet que fa augmentar la demanda d'eficàcia, equitat i qualitat en l'educació i, d'aquesta manera, es satisfan les noves necessitats econòmiques i socials. La importància creixent de l'avaluació en les polítiques educatives ha suposat la creació d'organismes que se n'ocupen específicament i que assumeixen un paper central en la governança de l'avaluació i del seu marc. Així, es reconeix la necessitat de disposar de coneixements especialitzats, la necessitat imperativa de construir les capacitats adequades per desenvolupar polítiques l'avaluació i la necessitat d'introduir una certa independència respecte de les autoritats educatives.

Un ventall més ampli d'activitats d'avaluació

L'expansió de l'avaluació educativa està acompanyada d'una diversificació considerable de les activitats d'avaluació. Encara que l'avaluació educativa en els sistemes educatius no és una preocupació recent, tradicionalment s'ha centrat sobretot en la valoració dels estudiants. En els últims anys, cada vegada més països desenvolupen l'avaluació global i els marcs d'avaluació. Aquests impliquen que es doni més responsabilitat als centres docents, a través d'un èmfasi més gran en l'autoavaluació dels centres docents; més importància a l'avaluació externa dels centres lligada a l'augment dels requisits de rendició de comptes; més èmfasi en la direcció dels centres i en la seva avaluació en relació amb la consolidació del paper pedagògic de la direcció dels centres; l'aparició de sistemes formals d'avaluació del professorat; l'expansió de l'avaluació estandarditzada dels estudiants per fer el seguiment dels resultats d'aprenentatge; la importància creixent de les dades sobre rendiment, especialment en relació amb els resultats dels estudiants, per inspirar els centres i les pràctiques de l'aula, així com polítiques educatives, i l'èmfasi creixent en l'ús de les dades per a la valoració formativa.

Més importància de la mesura de resultats i del desenvolupament d'indicadors

La introducció de l'avaluació nacional estandarditzada dels estudiants en un gran nombre de països reflecteix que se centren més a valorar els resultats dels estudiants. Això fa que es pugui disposar de les dades sobre els resultats d'aprenentatge dels estudiants, les quals proporcionen una imatge de com els estudiants assoleixen els objectius d'aprenentatge i ofereixen l'oportunitat de comparar els resultats d'aprenentatge dels estudiants a través dels diferents centres, regions i períodes. A més, amb el propòsit de fer un seguiment dels sistemes educatius i avaluar el rendiment educatiu, les dades cada vegada és complementen més amb una àmplia gamma d'indicadors de l'educació basats en les dades demogràfiques, administratives i contextuals que es recullen de centres concrets. La majoria dels països han desenvolupat marcs d'indicadors nacionals exhaustius. Ara és una pràctica comuna informar sobre estadístiques i indicadors en matèria d'educació mitjançant publicacions anuals. El benchmarking internacional cada vegada és més habitual.

Diversificació i ampliació de l'ús dels resultats de l'avaluació

Els països fan un ús més variat dels resultats de l'avaluació. Hi ha un interès creixent en l'ús dels resultats de l'avaluació amb finalitats formatives. Els directores de centres, els professors i els responsables de polítiques cada vegada usen més els resultats de l'avaluació per identificar les àrees en què les escoles funcionen bé i en què es necessita millorar. Aquestes dades poden ajudar a formar les polítiques i les decisions de gestió docent sobre la distribució dels recursos, el desenvolupament curricular i la definició de les normes o les estratègies per al desenvolupament professional. Un altre objectiu cada vegada més marcat és l'ús dels resultats de l'avaluació per donar suport als responsables polítics, els directores de centres i els responsables docents.

Importància creixent de la rendició de comptes com un objectiu de l'avaluació

Cada vegada més països utilitzen l'avaluació per a la rendició de comptes. Aquest fet es pot produir de maneres diferents. En primer lloc, hi ha una tendència creixent a elaborar informes públics, com ara la publicació dels resultats estandarditzats de l'avaluació dels estudiants en l'àmbit dels centres docents per a l'ús dels pares, funcionaris governamentals, mitjans de comunicació i altres parts interessades; la publicació d'informes d'inspecció escolars, informes escolars anuals i informes del sistema que proporcionen una avaluació de la situació de l'educació. En segon lloc, els resultats de l'avaluació s'utilitzen cada vegada més per premiar o sancionar el rendiment de cada agent educatiu. Alhora es produeix l'expansió de l'avaluació externa dels centres docents i els procediments d'avaluació del personal docent. Diversos països han instituït sistemes per premiar els centres, els directores de centres i el personal docent pel seu bon rendiment o per sancionar-los per baix rendiment.

Augment de la confiança en els estàndards educatius

L'interès en els resultats de l'aprenentatge dels estudiants, en molts països, ha conduït a la creació d'estàndards educatius per a la qualitat del treball dels centres i dels agents educatius o n'ha subratllat la importància, i ha impulsat la creació dels mitjans necessaris per controlar l'avenç cap a aquests estàndards. Els estàndards educatius es refereixen a les descripcions d'allò que els estudiants han de saber (estàndards de contingut) i ser capaços de fer (estàndards de rendiment) en les diferents etapes del procés d'aprenentatge. En molts països, se subratllen el desenvolupament i l'ús d'estàndards educatius ambiciosos com a base de l'avaluació i la rendició de comptes. Mitjançant la creació d'un conjunt d'estàndards que permetin mesurar el rendiment dels estudiants, els països volen avaluar els estudiants mitjançant un resultat mesurable adequat.

L'avaluació esdevé més internacional

Els debats nacionals sobre educació cada vegada estan més influenciats per les comparacions internacionals, concretament sobre el rendiment dels estudiants segons enquestes internacionals. La creixent disponibilitat de dades comparables internacionalment sobre el rendiment dels estudiants ha influït, d'una manera

considerable, en els debats nacionals sobre educació i ha fomentat les reformes de polítiques educatives en diversos països. Els països es veuen pressionats per les dades comparatives internacionals per assolir nivells de rendiment més alts i creen polítiques que es consideren potencialment eficaces en països amb un alt rendiment. L'expansió de l'avaluació internacional també ha contribuït de manera significativa al fet que alguns països hagin introduït avaluacions nacionals estandarditzades.

L'avaluació implica una complexitat tecnològica elevada

L'expansió de l'avaluació, en particular la difusió de l'avaluació estandarditzada dels estudiants, així com la gestió de les dades que genera s'ha beneficiat en gran mesura d'una capacitat més gran de les tecnologies de la informació i la comunicació. Les millores consisteixen en uns enfocaments de l'avaluació més individualitzats, una millor avaluació de les habilitats cognitives com ara la resolució de problemes, la capacitat de fer ràpidament avaluacions a gran escala, la fiabilitat de les qualificacions i un cost reduït de la gestió de l'avaluació dels estudiants. Així mateix, podem esmentar altres avantatges, com ara el desenvolupament de l'avaluació ràpida —la simplificació, gràcies a la informàtica, de l'habitual resum de l'avaluació formativa dels estudiants, models més complexos amb valor afegit per determinar la contribució del centre o del professorat en l'aprenentatge dels estudiants i els sistemes de gestió de dades, que proporcionen noves possibilitats d'intercanvi d'informació entre els agents educatius.

Els principals reptes polítics

En tots els països, es reconeix d'una manera generalitzada que els marcs d'avaluació són clau per construir sistemes educatius més forts i justos. Els països també insisteixen en la importància de veure l'avaluació no com un fi en si mateix, sinó com una eina important perquè els estudiants aconseguixin més bons resultats. No obstant això, garantir que amb l'avaluació s'aconsegueixi aquest objectiu últim suposa tota una sèrie de reptes. Encara que el context de cada país sigui únic, sorgeixen una sèrie de reptes polítics comuns, que s'enumeren a la taula 1.

Taula 1. Principals reptes de l'avaluació

Camp	Reptes principals
L'avaluació i el marc d'avaluació	<ul style="list-style-type: none"> La creació d'una avaluació i d'un marc d'avaluació coherents i integrats Equilibrar les funcions de rendició de comptes i de desenvolupament de l'avaluació Garantir articulacions dins de l'avaluació i del seu marc Crear vincles amb la pràctica a l'aula Trobar una manera adequada de mesurar la coherència nacional enfront de la diversitat local Desenvolupar competències per a l'avaluació i per utilitzar el feedback Superar el repte de la implementació
Avaluació dels alumnes	<ul style="list-style-type: none"> Fer correspondre els estàndards educatius i l'avaluació dels estudiants Trobar un equilibri entre l'avaluació sumatòria i l'avaluació

	<p>formativa</p> <p>Equilibrar les avaluacions externes i les avaluacions del professorat en l'avaluació de l'aprenentatge</p> <p>Desenvolupar avaluacions justes per a tots els grups d'estudiants</p> <p>Dissenyar avaluacions a gran escala que siguin educativament útils</p> <p>Garantir l'equitat en l'avaluació i la qualificació entre centres</p> <p>Garantir l'elaboració d'informes dels resultats de l'avaluació dels estudiants</p>
Avaluació del professorat	<p>Desenvolupar d'una visió compartida de l'ensenyament d'alta qualitat</p> <p>Equilibrar les funcions de desenvolupament i de rendició de comptes de l'avaluació del professorat</p> <p>Explicar els resultats dels estudiants en l'avaluació del professorat</p> <p>Desenvolupar habilitats adequades per a l'avaluació del professorat</p> <p>Utilitzar els resultats de l'avaluació del professorat per elaborar incentius per al professorat</p>
Avaluació dels centres docents	<p>Fer correspondre l'avaluació externa dels centres amb la seva autoavaluació</p> <p>Assegurar la centralitat de la qualitat de l'ensenyament i l'aprenentatge</p> <p>Equilibrar la informació adreçada als pares amb la informació pública, justa i raonable sobre els centres escolars</p> <p>Crear competència en les tècniques d'autoavaluació i d'avaluació externa dels centres</p> <p>Millorar les habilitats de tractament de dades dels agents educatius</p>
L'avaluació de la direcció dels centres docents	<p>Desenvolupar l'avaluació de la direcció dels centres com una part integral de l'avaluació i del marc d'avaluació</p> <p>Desenvolupar una visió clara de la direcció escolar eficaç</p> <p>Ubicar el lideratge basat en la pedagogia/aprenentatge al centre de l'avaluació de la direcció dels centres</p> <p>Unir les funcions de millora i de rendició de comptes de l'avaluació de la direcció dels centres</p> <p>Assegurar que tots els directors de centres docents tinguin oportunitats de dur a terme un feedback professional</p> <p>Utilitzar els resultats de l'avaluació per crear incentius per als directors de centres</p>
Avaluació del sistema educatiu	<p>Satisfer les necessitats d'informació en l'àmbit del sistema</p> <p>Fer el seguiment dels resultats clau de l'aprenentatge dels estudiants</p> <p>Assegurar la comparabilitat all llarg del temps i entre escoles</p> <p>Desenvolupar la capacitat d'anàlisi per utilitzar els resultats de l'avaluació del sistema d'educació per a la millora</p> <p>Comunicar els resultats de l'avaluació del sistema educatiu de manera clara i exhaustiva</p> <p>Ampliar l'ús de la informació del sistema</p>

Principals orientacions de les polítiques

Per fer front als desafiaments assenyalats anteriorment, suggerim una sèrie

d'opcions polítiques en relació amb les àrees que hem analitzat —l'avaluació i el marc d'avaluació, l'avaluació dels alumnes, l'avaluació del professorat, l'avaluació dels centres docents, l'avaluació de la direcció dels centres docents i l'avaluació del sistema educatiu. La taula 2 resumeix les principals orientacions que adopten les polítiques (a l'annex B podeu trobar la llista completa de les orientacions que prenen les polítiques). No totes les orientacions de les polítiques s'apliquen en la mateixa mesura en tots els països. En alguns casos, molts o la majoria dels suggeriments de polítiques ja s'han posat en marxa, mentre que en altres països poden tenir menys rellevància a causa de les diferents estructures i tradicions socials, econòmiques i educatives. És un programa difícil, però el fet de tractar d'un aspecte sense dedicar l'adequada atenció política als aspectes que hi estan relacionats només conduirà a l'obtenció de resultats parcials. No obstant això, és difícil abordar tots els aspectes al mateix temps i l'escassetat de recursos significa que els contrastos són inevitables.

Taula 2. Principals orientacions de les polítiques

Objectius de les polítiques	Principals orientacions de les polítiques
L'avaluació i el marc d'avaluació Adoptar un enfocament holístic	Integrar l'avaluació i el marc d'avaluació Fer correspondre l'avaluació i el marc d'avaluació amb els fins i objectius d'aprenentatge dels estudiants Assegurar vincles amb l'aula i aprofitar la professionalitat dels docents Promoure la coherència nacional i alhora donar cabuda a la diversitat local Establir unions entre els components de l'avaluació i el marc d'avaluació Ubicar els estudiants al centre de l'avaluació i del marc d'avaluació Fer esforços per millorar la capacitat d'avaluació Involucrar les parts interessades i els professionals en el disseny i la implementació de polítiques d'avaluació
Avaluació dels alumnes L'alumne com a protagonista	Assegurar un bon equilibri entre l'avaluació formativa i la sumatorià Protegir-se contra un excés de confiança en les avaluacions estandaritzades Utilitzar diferents tipus d'avaluació per obtenir una imatge completa de l'aprenentatge dels estudiants Donar suport als processos eficaços d'avaluació formativa Garantir la coherència de l'avaluació i de les qualificacions entre els centres educatius Assegurar que l'avaluació dels estudiants sigui inclusiva i que respongui a les diferents necessitats dels estudiants Considerar l'alumne com a protagonista i fomentar la capacitat dels estudiants perquè participin en la seva pròpia avaluació Mantenir la centralitat de l'avaluació basada en el professorat i promoure la professionalitat del personal docent Involucrar els pares en l'educació a través d'informes i comunicació adients
Avaluació del professorat Millorar la professionalitat dels docents	Resoldre conflictes entre les funcions de desenvolupament i de rendició de comptes de l'avaluació del professorat Consolidar l'avaluació de desenvolupament periòdica als centres docents Establir una avaluació de la progressió professional mitjançant avaluadors externs Establir estàndards d'ensenyament per guiar l'avaluació del professorat i el seu desenvolupament professional Preparar els docents per als processos d'avaluació i enfortir la capacitat dels responsables de la direcció docent per a l'avaluació del professorat Assegurar que l'avaluació del professorat estigui fonamentada en el desenvolupament professional i el desenvolupament docent Establir vincles entre l'avaluació del professorat i les decisions de

	promoció professional
Avaluació del centre docent De la conformitat a la qualitat	<p>Assegurar que l'avaluació dels centres docents se centra en la millora de l'ensenyament, l'aprenentatge i els resultats dels alumnes</p> <p>Avaluar i adaptar l'avaluació externa dels centres docents per reflectir-hi la maduresa de cultura avaluativa dels centres</p> <p>Destacar l'autoavaluació dels centres docents i fer correspondre l'avaluació externa amb l'autoavaluació</p> <p>Desenvolupar criteris acordats en l'àmbit nacional sobre qualitat docent per guiar l'avaluació dels centres docents</p> <p>Enfortir la capacitat dels directors de centres per estimular una cultura efectiva d'autoavaluació</p> <p>Promoure la participació de tot el personal docent i dels alumnes en l'autoavaluació dels centres docents</p> <p>Promoure un ús més ampli dels resultats de l'avaluació externa dels centres docents</p> <p>Publicar un conjunt ampli de mesures del rendiment dels centres amb la informació contextual adequada</p>
La valoració de la direcció dels centres docents Fomentar el lideratge pedagògic als centres	<p>Promoure l'avaluació efectiva de la direcció dels centres docents en una avaluació i un marc d'avaluació més amplis</p> <p>Desenvolupar un marc de lideratge comú o un conjunt de normes professionals per als directors dels centres docents</p> <p>Promoure l'avaluació de la direcció pedagògica que tingui en compte la possibilitat d'adaptació a les característiques locals</p> <p>Dotar els directors dels centres docents de les habilitats necessàries per dur a terme una l'avaluació eficaç</p> <p>Comprovar que l'avaluació dels directors dels centres docents promogui el desenvolupament professional</p> <p>Considerar les oportunitats de promoció professional per recompensar els directors de centres docents eficients</p>
L'avaluació del sistema educatiu Impulsar polítiques per a la millora del sistema	<p>Garantir que el concepte d'avaluació del sistema educatiu sigui ampli pel que fa a l'avaluació i el marc d'avaluació</p> <p>Garantir que l'elaboració de polítiques es fonamenti en mesures d'alta qualitat, però que la seva gestió no depengui de la disponibilitat d'aquestes mesures</p> <p>Desenvolupar un marc nacional d'indicadors sobre educació i dissenyar una estratègia per fer el seguiment dels estàndards d'aprenentatge dels estudiants</p> <p>Garantir la recopilació d'informació qualitativa sobre el sistema educatiu</p> <p>Garantir la recollida d'informació contextual adequada per fer un seguiment eficaç de l'equitat</p> <p>Establir i assegurar les capacitats per a l'avaluació del sistema educatiu</p> <p>Enfortir l'anàlisi dels resultats de l'avaluació del sistema educatiu per a la planificació i el desenvolupament de polítiques</p>

Temes comuns de les polítiques

Diferents països comparteixen algunes prioritats polítiques comunes malgrat les grans diferències i tradicions que els caracteritzen.

Foment de les sinergies dins l'avaluació

El potencial de l'avaluació no s'acomplirà completament fins que el marc hi estigui totalment integrat i es percebi com un tot coherent, la qual cosa requereix un enfocament holístic de la construcció d'una avaluació i un marc d'avaluació complets per tal de generar sinergies entre els seus components, evitant la duplicació de procediments i prevenint la inconsistència d'objectius.

Al començament, podria ser útil desenvolupar una estratègia o un document

marc que conceptualitzi una avaluació i un marc d'avaluació complets i articuli maneres d'aconseguir la coherència entre els diferents components de l'avaluació. L'estratègia hauria d'establir uns raonaments clars per a l'avaluació i una explicació convincent sobre com l'avaluació s'alinea amb els diferents elements del programa de reforma de l'educació. Hauria de descriure com cada component de l'avaluació i del marc d'avaluació pot produir resultats que siguin útils per a la pràctica a l'aula i les activitats docents de desenvolupament. L'estratègia també podria contribuir a aclarir les responsabilitats dels diferents actors que intervenen en els diferents components i permetre una millor connexió en xarxa i entre les persones que treballen en les activitats d'avaluació. D'aquesta manera, també s'haurien de crear les condicions per a una articulació més bona entre els diferents nivells de gestió de l'educació, incloent-hi els organismes d'avaluació i les autoritats educatives locals.

A més, el procés de desenvolupament d'una avaluació i un marc d'avaluació efectius, lògicament, hauria d'incloure els principis següents: aconseguir una articulació adequada dels diferents components de l'avaluació (per exemple, l'avaluació del centre docent i del professorat); justificar que els diversos elements que formen part d'un component de l'avaluació estan prou vinculats entre si (per exemple, els estàndards docents i l'avaluació del professorat; l'avaluació externa dels centres docents i l'autoavaluació dels centres docents), i garantir que els processos existeixen per assegurar l'aplicació coherent de l'avaluació i dels procediments d'avaluació (per exemple, la coherència de les qualificacions de professorat). Això se suma als vincles adequats amb la formació docent inicial i les estratègies per al desenvolupament professional, la qual cosa situa l'avaluació del sistema educatiu en un context més ampli d'acompliment de les necessitats del sector públic i garanteix que les referències per a l'avaluació es corresponguin amb els objectius d'aprenentatge dels estudiants.

Fer correspondre els objectius d'aprenentatge dels estudiants amb l'avaluació

Un aspecte essencial de l'eficàcia de l'avaluació i el marc d'avaluació és el fet que es corresponguin amb les fites educatives i els objectius d'aprenentatge dels estudiants. Això implica una sèrie d'aspectes. En primer lloc, requereix que els procediments de l'avaluació es corresponguin amb els principals criteris integrats en les fites educatives i els objectius d'aprenentatge dels estudiants. Per exemple, si els objectius educatius es basen en principis com l'aprenentatge centrat en l'estudiant, el treball col·laboratiu, l'assoliment de les competències i l'avaluació per a l'aprenentatge, s'hauria de fer més èmfasi en la funció del desenvolupament de l'avaluació, la qual cosa implica tenir més en compte l'avaluació formativa, fer més èmfasi en l'autoreflexió de tots els agents escolars, centrar-se en la millora contínua de l'avaluació del professorat i utilitzar més bé els resultats per al feedback.

En segon lloc, els procediments de l'avaluació requereixen una correspondència directa amb els objectius d'aprenentatge dels estudiants. Això implica el disseny d'avaluacions dels estudiants adequades que se centrin en les competències fonamentades en els objectius d'aprenentatge dels estudiants, garantir que l'avaluació general i el marc d'avaluació incloguin tota la gamma d'objectius d'aprenentatge dels estudiants i desenvolupar uns estàndards de gestió dels centres educatius i d'ensenyament que es corresponguin amb els objectius

d'aprenentatge dels estudiants. En tercer lloc, és essencial que tots els agents docents tinguin una visió clara dels objectius de l'educació. Això requereix que s'articulin uns objectius clars; que es desenvolupin les expectatives d'aprenentatge i uns criteris clars per avaluar l'assoliment dels objectius d'aprenentatge; que els centres docents tinguin capacitat per exercir amb cert grau d'autonomia a l'hora d'adaptar els objectius d'aprenentatge a les seves necessitats locals, i la col·laboració entre el professorat i els centres docents per mantenir els processos de control que millorin la coherència amb què s'aconsegueixen els objectius d'aprenentatge. En quart lloc, és essencial valorar l'impacte de l'avaluació pel que fa als objectius d'aprenentatge dels estudiants sobre la qualitat de l'ensenyament i l'aprenentatge. Cal prestar una atenció especial a la identificació d'efectes no desitjats, atès que les activitats d'avaluació tenen un potencial considerable per determinar el comportament dels agents educatius.

Importància de la millora de les pràctiques a l'aula i del foment de la professionalitat docent

Per optimitzar el potencial de l'avaluació i per millorar el que constitueix la base de l'ensenyament —l'aprenentatge dels estudiants— els responsables d'elaborar polítiques haurien de promoure l'ús regular dels resultats de l'avaluació i aconseguir millores a l'aula. Tots els tipus d'avaluació haurien de tenir un valor educatiu i tenir sentit per als qui participen en l'avaluació. Per això, és important que tots els agents implicats en l'avaluació en l'àmbit estatal, local i docent tinguin una visió àmplia de l'avaluació i de la necessitat de reunir els resultats dels diferents tipus d'activitats d'avaluació per formar judicis complets sobre l'aprenentatge de l'alumnat, el rendiment dels agents educatius i les pràctiques dins el sistema escolar, i utilitzar l'avaluació i la informació sobre l'avaluació per a una millora futura.

Això exigeix una articulació de formes d'avaluació i del marc d'avaluació per generar millores en la pràctica a l'aula a través dels processos d'avaluació que estan més a prop del lloc d'aprenentatge. L'avaluació no té cap valor si no condueix a la millora de la pràctica docent i l'aprenentatge dels estudiants. Un pas important en aquesta direcció és una reflexió nacional sobre la naturalesa i la finalitat dels components de l'avaluació, com ara l'avaluació dels centres docents, l'avaluació dels directors dels centres docents, l'avaluació del personal docent i l'avaluació formativa dels estudiants dins de l'estratègia de la reforma de l'educació en general i els millors enfocaments per a aquests components de l'avaluació sobre la millora de la pràctica a l'aula. Per posar èmfasi en la funció de desenvolupament de la pràctica a l'aula es requereix l'avaluació i el marc d'avaluació. Els canals que poden reforçar els vincles amb la pràctica a l'aula són: l'èmfasi en l'avaluació del professorat per a la millora contínua de les pràctiques d'ensenyament, la garantia que els estàndards d'ensenyament es corresponguin amb els objectius d'aprenentatge dels estudiants; la participació del professorat en l'avaluació dels centres docents, en particular a través del concepte l'autoavaluació del centre educatiu com un procés col·lectiu amb responsabilitats per al personal docent; centrar l'avaluació dels centres docents en la qualitat de l'ensenyament i l'aprenentatge i la seva relació amb les experiències d'aprenentatge i els resultats dels estudiants; promoure l'avaluació de la direcció dels centres docents; la garantia que els professors siguin vistos com els principals experts no només en la instrucció, sinó també en l'avaluació dels seus alumnes, de manera que els mestres sentin la responsabilitat de l'avaluació dels alumnes i l'acceptin com una part integral de l'ensenyament i l'aprenentatge; la creació de les capacitats dels docents per a l'avaluació formativa dels estudiants, i la

construcció dels habilitats dels docents per avaluar d'acord amb els estàndards educatius.

L'agent central a l'hora de mantenir els vincles entre l'avaluació i el marc d'avaluació i l'aula és el professor. Això posa en relleu la importància de l'avaluació i dels marcs d'avaluació i, alhora, d'aprofitar la professionalitat dels docents per garantir els resultats de les activitats d'avaluació per a una autèntica millora de les pràctiques a l'aula i de l'aprenentatge dels estudiants. A més, l'establiment de vincles entre l'avaluació i l'aprenentatge a l'aula requereix definir clarament les funcions de les estructures locals —la gestió dels centres docents, la supervisió dels centres docents, les autoritats educatives locals— en la implementació de les polítiques d'avaluació. L'objectiu principal és el compliment de la funció de desenvolupament de l'avaluació i requereix l'articulació en l'àmbit local.

Una concepció efectiva de l'ús de la rendició de comptes de l'avaluació i dels seus resultats

L'avaluació proporciona una base per poder observar en quina mesura és eficient l'educació que s'ofereix als estudiants i per avaluar el rendiment dels sistemes, els centres, els directors, els professors i els estudiants, entre d'altres. Pot servir com a instrument per a la rendició de comptes dels agents docents quan els resultats d'una avaluació tenen la participació dels agents dels centres docents, com ara els vincles amb la promoció professional o la progressió salarial, les recompenses extraordinàries, les sancions o simplement la informació als pares en els sistemes basats en la lliure elecció de centre. Mesurant els resultats dels estudiants i considerant el professorat i la direcció dels centres com a responsables dels resultats, els sistemes de rendició de comptes volen crear incentius per millorar-ne el rendiment i identificar els centres i els agents docents que tenen un «rendiment baix».

Alhora, donar molta importància als resultats de l'avaluació podria portar a distorsions en el procés educatiu atès que els agents escolars es podrien centrar excessivament en les mesures utilitzades per fer-los-en responsables. Per exemple, en cas que aquestes mesures estiguin basades en proves estandarditzades que fan els estudiants, es podria fer un èmfasi excessiu a ensenyar als estudiants les habilitats específiques que s'examinen, la qual cosa conduiria a la reducció del pla d'estudis, la formació dels estudiants perquè fossin capaços de respondre a un tipus específic de preguntes, l'adopció d'estils d'aprenentatge memorístic, l'assignació de més recursos per als temes que s'avaluen, un seguiment més important de la competència dels estudiants basat en la nota de tall i, potencialment, fins i tot, la manipulació dels resultats. A més, quan el marc tendeix a emfatitzar la funció de rendició de comptes hi ha el risc que l'avaluació es percebi principalment com un instrument perquè els agents escolars se'n facin responsables, per «controlar» i avaluar el compliment de la normativa. Un repte addicional és que la funció de desenvolupament de l'avaluació es podria entorpir en els processos que posen l'accent en la funció de rendició de comptes atès que l'alt interès que impliquen limitaria la capacitat dels agents docents per revelar obertament les seves debilitats amb vista a rebre el feedback per millorar les seves pràctiques.

Com a resultat, és important dissenyar l'ús de la rendició de comptes dels resultats de l'avaluació de manera que aquests efectes no desitjats es redueixin al

mínim. Això suposa establir garanties per evitar que es doni una importància excessiva a mesures concretes, com les proves estandarditzades que han de passar els alumnes, disposar d'agents docents responsables i que es basin en una àmplia gamma d'informació de l'avaluació per emetre judicis sobre el rendiment; comunicar que l'objectiu últim de l'avaluació és millorar els resultats dels estudiants a través de la millora de les pràctiques en els diferents àmbits del sistema educatiu; fomentar una varietat de procediments d'avaluació que aconseguixin diferents funcions ben identificades; garantir que la publicació de les dades quantitatives sigui considerada justa per les escoles i inclosa en un conjunt de proves més ampli, i estudiar recompenses basades en el rendiment individual per al personal docent com ara oportunitats de promoció professional i recompenses no monetàries.

L'estudiant com a protagonista

Atès que la finalitat fonamental de l'avaluació és millorar l'aprenentatge de l'alumnat, considerar els estudiants com a protagonistes del marc d'avaluació és un principi clau. Això es tradueix en enfocaments d'ensenyament, aprenentatge i avaluació que se centren en l'autèntic aprenentatge dels estudiants. Els estudiants haurien d'estar plenament compromesos amb el seu aprenentatge, contribuint a la planificació i l'organització de les classes. Se'ls haurien de comunicar les expectatives d'aprenentatge que es depositen en ells, avaluar-ne l'aprenentatge i el dels seus companys i haurien de gaudir d'un suport individualitzat i d'un aprenentatge diferenciat. Perquè es converteixin en aprenents permanents, els estudiants han de poder avaluar el seu propi progrés, fer ajustaments en la seva comprensió i prendre el control del seu propi aprenentatge. Els comentaris que fan els alumnes als professors també es poden utilitzar per a l'avaluació del personal docent en formació. A més, és important fomentar la participació dels pares i la comunitat i l'acceptació de l'aprenentatge i l'ensenyament com una responsabilitat compartida. Per a alguns països reduir taxes de repetició molt altes és una prioritat molt important. Hi ha altres maneres de donar suport a les persones amb dificultats d'aprenentatge a l'aula.

A més, l'avaluació s'hauria de centrar en la millora de resultats dels estudiants i en l'assoliment dels objectius d'aprenentatge dels alumnes. Això hauria de quedar reflectit en les prioritats per al seguiment en l'àmbit nacional, la importància de les proves de rendiment dels estudiants per a l'avaluació dels centres docents i l'avaluació del personal docent, el valor d'oferir una informació clara sobre els resultats dels estudiants i l'èmfasi en el feedback per millorar les estratègies d'aprenentatge dels estudiants. D'altra banda, cada vegada es reconeix més que el seguiment dels resultats dels estudiants s'ha d'estendre més enllà de les habilitats de coneixement en àrees temàtiques clau i que inclou resultats d'aprenentatge més amplis, com ara l'habilitat de pensament crític dels estudiants, les competències socials, el compromís amb l'aprenentatge i el benestar general.

Més enllà del mesurament en l'avaluació educativa

Com hem dit més amunt, s'estan creant sistemes de mesura de l'aprenentatge dels estudiants (concretament a través de les qualificacions nacionals estandarditzades) i la majoria dels països han desenvolupat marcs d'indicadors en educació. El rendiment dels centres docents es calcula cada vegada més en funció dels resultats efectius de l'aprenentatge dels estudiants. Això forma part del canvi

general que condueix a la mesura dels resultats en el sector públic. L'avantatge és que els resultats dels estudiants esdevenen el punt central de l'anàlisi.

És imprescindible que les mesures del rendiment siguin prou àmplies per incloure tota la gamma d'objectius de l'aprenentatge dels estudiants. No obstant això, no sempre és possible idear indicadors i mesures de bona qualitat a través de tots els objectius del sistema educatiu. Per tant, cal reconèixer que l'elaboració de polítiques del sistema s'ha de basar en dades i proves d'alta qualitat, però no ha de dependre de la disponibilitat d'aquesta informació. Els estudis qualitatius, així com les anàlisis secundàries de les mesures i els indicadors disponibles són una informació essencial que cal tenir en compte en la formulació i la implementació de polítiques. Els enfocaments qualitatius inclouen explicacions que provenen dels informes externs d'avaluació dels centres docents, el feedback clau de les parts interessades sobre qüestions més generals (per exemple, el clima del centre docent, el compromís dels estudiants), i l'avaluació qualitativa dels professors i dels directors de centres docents. Els aspectes qualitatius poden alimentar el debat polític proporcionant proves d'un conjunt de resultats de l'aprenentatge dels estudiants més general i també poden ajudar a aclarir alguns dels factors associats als resultats d'aprenentatge dels estudiants.

Crear la capacitat per avaluar

El desenvolupament d'una avaluació i d'un marc d'avaluació efectius implica una inversió considerable en el desenvolupament de competències i habilitats per a l'avaluació en tots els àmbits. Per tant, una àrea de prioritat política és mantenir els esforços per millorar la capacitat d'avaluació. Depenent de les circumstàncies específiques de cada país, les àrees de prioritat podrien ser: desenvolupar la capacitat dels professors per avaluar l'aprenentatge dels estudiants en funció dels objectius; la millora de les capacitats dels professors per a l'avaluació formativa; la millora de les habilitats de gestió de dades dels agents dels centres docents o el desenvolupament de l'expertesa per a l'avaluació del personal docent i dels centres docents, vetllant perquè els avaluadors designats estiguin qualificats per a la seva funció. La creació de capacitats a través de l'oferta de formació inicial al professorat i el desenvolupament professional hauria de ser una prioritat tenint en compte que l'oferta s'hauria de correspondre amb el programa nacional d'educació. Això s'hauria de produir juntament amb el desenvolupament de la formació i les descripcions de competències de les persones clau dins de l'avaluació i el marc d'avaluació.

També hi ha una necessitat de reforçar les capacitats de lideratge pedagògic dels directors de centres atès que el seu paper en molts països encara se centra en les tasques administratives. L'objectiu és que els directors de centres duguin a terme mecanismes eficaços de feedback, entrenament i avaluació del seu personal i condueixin d'una manera efectiva els processos d'avaluació de tot el centre. Dins de les escoles també s'ha de promoure l'aprenentatge entre experts. A més, en l'àmbit nacional cal que hi hagi una forta capacitat de dirigir l'avaluació. Això es pot aconseguir a través de la creació d'organismes amb un alt nivell d'especialització que tinguin la capacitat de promoure el desenvolupament d'habilitats per a l'avaluació en tot el sistema. Aquestes entitats podrien proporcionar un lideratge important en l'elaboració i la difusió de bones pràctiques en l'avaluació i el marc d'avaluació.

Una altra estratègia consisteix en iniciatives en un nivell central per construir una base de coneixements, eines i directrius per ajudar en l'avaluació i les

activitats d'avaluació. Aquestes solen incloure plans detallats per posar en pràctica els objectius d'aprenentatge dels estudiants, incloent-hi les directrius per als centres i els professors per desenvolupar criteris d'avaluació dels estudiants. Altres exemples són eines que poden utilitzar els professors en l'avaluació dels alumnes (per exemple, bancs de conceptes per a proves), plataformes d'Internet en què es proposen estratègies formatives d'ensenyament i d'aprenentatge, eines per a l'autoavaluació del personal docent, instruments perquè els directors de centres docents duguin a terme avaluacions del professorat i recursos per a l'autoavaluació dels centres docents.

Dissenyar procediments d'avaluació adequats

Clarificar els objectius i els usos adequats dels diferents tipus d'avaluació és important per assegurar que l'avaluació i els marcs d'avaluació contribueixin d'una manera òptima a la millora a l'aula, del centre educatiu i del sistema. Un objectiu clau per als països és desenvolupar, per a cada component de l'avaluació i del marc d'avaluació, una visió clara i una estratègia en què els diferents enfocaments desenvolupats en l'àmbit nacional i local serveixin per a un propòsit clarament definit i el format de l'avaluació s'ajusti a aquest propòsit particular. Perquè l'avaluació tingui sentit, s'ha de correspondre amb el tipus d'habilitats i competències que s'hi valoren. Una avaluació i un marc d'avaluació coherents han de tendir a ajustar els objectius d'aprenentatge dels estudiants, les pràctiques del sistema d'ensenyament i l'avaluació als objectius clau d'aprenentatge, i incloure una gamma diversa d'enfocaments d'avaluació i de formats, així com oportunitats de creació de capacitats en tots els àmbits.

Més concretament, com que l'avaluació estandaritzada dels estudiants és un fenomen relativament nou en molts països de l'OCDE, és important ser clars en els objectius, per desenvolupar avaluacions a gran escala i a llarg termini per poder adaptar els objectius que siguin raonables, assenyalar els usos inapropiats i proporcionar una orientació en la manera com aquestes avaluacions es poden utilitzar com una part d'un marc d'avaluació més ampli. A més, per construir un sistema coherent i sistemàtic d'avaluació dels professors, és important que els aspectes que es pretenguin controlar i millorar siguin clars, que els enfocaments de l'avaluació s'adaptin a les diferents etapes de la carrera professional dels professors i s'adeqüin als propòsits que es proposen assolir. De la mateixa manera, el propòsit fonamental de l'avaluació dels centres docents ha de ser clar i comprensible en tot el sistema educatiu. Per exemple, l'avaluació externa dels centres pot ser part de l'estratègia per generar una millora general en tots els centres docents o, més concretament, pot centrar-se en «centres amb un baix rendiment».

Els sistemes d'avaluació també han d'assenyalar la importància de respondre a les necessitats individuals i els contextos de la comunitat docent, i incloure estratègies d'avaluació que s'adaptin a les necessitats dels diferents grups d'alumnes o diferents agents de centres docents.

Equilibri entre coherència nacional i satisfacció de les necessitats locals

Per tal de contribuir als programes de reforma nacionals, cal que hi hagi un cert grau de coherència nacional dels enfocaments de l'avaluació. És possible oferir més garanties quan les pràctiques d'avaluació es corresponen amb els objectius nacionals d'aprenentatge dels estudiants. No obstant això, en alguns països, hi ha una forta tradició d'apropiació local —a nivell de jurisdicció

(sistemes federals), a nivell local (regió o municipi) o a nivell de centres docents. En aquests casos, es concedeix un alt grau d'autonomia a les polítiques educatives, el desenvolupament curricular i l'avaluació. S'entén que la presa de decisions compartida o autònoma i el compromís de les persones interessades són essencials per a la implementació reeixida de l'avaluació i de les polítiques d'avaluació. També és clar que els actors locals es troben en una posició més bona per adaptar les polítiques d'avaluació a les necessitats locals.

Per tant, el marc d'avaluació haurà de trobar l'equilibri just entre coherència nacional i diversitat local. Una possibilitat pot ser acordar els principis generals per al funcionament dels procediments, com ara l'avaluació dels centres docents, l'avaluació del personal docent, l'avaluació dels directors dels centres i l'avaluació dels alumnes i alhora permetre que l'enfocament tingui flexibilitat dins els paràmetres acordats per respondre millor a les necessitats locals. Els principis convinguts haurien de coincidir amb uns objectius clars i una gamma d'eines i directrius per a la seva aplicació. En sistemes descentralitzats també és important animar els diferents actors a cooperar, compartir i difondre bones pràctiques per facilitar un sistema d'aprenentatge, desenvolupament i millora.

Implementar l'avaluació i les polítiques d'avaluació amb èxit

El procés de disseny i d'implementació de polítiques d'avaluació implica una sèrie de reptes per obtenir bons resultats. En principi, les polítiques d'avaluació s'haurien de basar en una diagnosi de polítiques ben fonamentades, basada en les millors pràctiques, fonamentada en proves científiques adequades i coherents —tant intrínsecament com amb altres polítiques d'educació. La creació de consens entre els diferents actors que hi estan implicats —o tenen algun interès— en l'avaluació educativa és igual d'important. També hauria de coincidir amb la implicació dels professionals, com ara els directors dels centres i personal docent, en el disseny, la gestió i l'anàlisi de les polítiques d'avaluació.

Per tal d'aconseguir un consens, és important que totes les parts interessades entenguin que l'avaluació proposada i les polítiques d'avaluació es troben en un marc més ampli de polítiques i estratègia. De fet, els individus i els grups són més propensos a acceptar canvis que no afavoreixen necessàriament en els seus propis interessos si entenen els raonaments d'aquests canvis i poden veure el paper que haurien de jugar dins de l'avaluació general i el marc d'avaluació. Per tant, les autoritats governamentals tenen un marge molt ampli per fomentar les possibilitats d'aplicació de les polítiques d'èxit, millorant la comunicació de la visió de futur del que s'aconseguirà amb l'avaluació com a justificació de mesures de reforma proposades.

Altres enfocaments de la implementació de polítiques d'èxit poden ser l'ús de programes pilot i l'experimentació de polítiques quan sigui necessari, oportunitats per als professionals de l'educació d'expressar les seves opinions i preocupacions quan s'implementin les polítiques d'avaluació, la comunicació dels resultats clau de l'avaluació a les parts interessades, el desenvolupament de l'expertesa i de les capacitats per a l'avaluació en tot el sistema, la reducció de càrregues burocràtiques excessives als centres i garantir que es proporcionin prou recursos per a la implementació d'aquestes polítiques.